

Sygn. akt VIII U 602/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Ewa Grychtoł

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2017 r. w Gliwicach

sprawy E. B. (B.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania E. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 1 lutego 2017 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Teresa Kalinka

Sygn. akt VIII U 602/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 lutego 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przeliczył ubezpieczonemu E. B. podstawę wymiaru emerytury na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zgodnie z jego wnioskiem z dnia 27 stycznia 2017r.

W odwołaniu od powyższej decyzji, ubezpieczony wniósł o jej zmianę i przyznanie ubezpieczonemu prawa do przeliczenia świadczenia w myśl art. 110a. Ubezpieczony podniósł, iż w jego ocenie, przedłożone przez niego dokumenty potwierdzają uzyskiwanie przez niego zarobków na poziomie pozwalającym na wyliczenie wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury, niż przyjęty przez ZUS w zaskarżonej decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Dodatkowo ZUS wskazał, że wnioskowane przez ubezpieczonego przeliczenie może być dokonane wyłącznie jednorazowo i nie ma możliwości dokonywania kolejnych przeliczeń w oparciu o tą samą podstawę prawną. Dalej organ rentowy zaznaczył, że wprawdzie przedłożone przez odwołującego dokumenty pozwalały na ustalenie wyższego wppw niż przyjęty w zaskarżonej decyzji, jednak żądanie ustalenia

wyższego wskaźnika jest bezprzedmiotowe, bowiem i tak ulega on ograniczeniu do 250%, tak jak to miało miejsce w przedmiotowej decyzji. Niezależnie od powyższego ZUS zaznaczył, że ustalenie wwpw na poziomie 250,05%, uwzględniało interes ubezpieczonego, który będzie mógł w przyszłości starać się również o przeliczenie emerytury w oparciu o art. 110 ustawy emerytalnej.

Sąd ustalił, co następuje :

E. B. na podstawie decyzji (...) Oddział w Z. z dnia 19 stycznia 2009r. uzyskał prawo do emerytury górniczej z dniem 31 grudnia 2008r. Do ustalenia jej wysokości przyjęto 29 lat i 3 miesiące okresów składkowych oraz 1 rok okresów nieskładkowych. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął wynagrodzenie z 10 kolejnych lat kalendarzowych z okresu od stycznia 1989r. do grudnia 1989r., gdzie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 387,91% i zgodnie z przepisami został ograniczony do 250%.

Po uzyskaniu prawa do świadczenia ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu.

W dniu 27 stycznia 2017r. ubezpieczony po raz kolejny wniósł o przeliczenie emerytury, powołując się na nowelizację ustawy o emeryturach i rentach z dnia 5 marca 2015r., tj. na podstawie art. 110a ustawy emerytalno – rentowej.

W efekcie (...) Oddział w Z. w dniu 1 lutego 2017r. wydał zaskarżoną decyzję. Do ustalenia wysokości emerytury przyjęto 29 lat i 6 miesięcy okresów składkowych oraz 1 rok okresów nieskładkowych. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął wynagrodzenie z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniom, gdzie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 250,05 % i zgodnie z przepisami został ograniczony do 250%.

Powyższy stan faktyczny jest w zasadzie bezsporny i wynika wprost z akt organu rentowego.

Zgromadzony materiał dowodowy, Sąd uznał za kompletny, wiarygodny i mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustawą z dnia 5 marca 2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r. poz. 552) wprowadzono zmiany w przepisach ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z wprowadzonym wskazaną wyżej nowelizacją art. 110a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015r., poz.748 ze zm.) wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Zgodnie z ust. 2 ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Art. 110a znajduje zastosowanie do przeliczenia emerytur przyznanych na starych zasadach tj. obliczonych w myśl art. 53 ustawy emerytalno-rentowej, gdzie bezpośredni wpływ na wysokość świadczenia ma kwota bazowa oraz wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia.

Bezspornie ubezpieczony pobiera emeryturę. Nadto kontynuował zatrudnienie

i wskazał podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne przypadającą w części po przyznaniu świadczenia, gdzie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Art. 110a ustawy, znajdzie zatem zastosowania do ubezpieczonego, który spełnił wymagane w nim przesłanki.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było roszczenie ubezpieczonego, któremu zaskarżoną decyzją przeliczono świadczenie zgodnie z jego wnioskiem, o ustalenie wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury, niż przyjęty przez ZUS w decyzji dokonującej tego przeliczenia.

Przechodząc do dalszych rozważań, Sąd w pierwszej kolejności przypomina, że w sporach z zakresu ubezpieczeń społecznych, do których należy niniejsza sprawa, przedmiot zaskarżania wyznacza przedmiot decyzji, od której złożono odwołanie.

W niniejszej sprawie E. B. odwołał się od decyzji z dnia 1 lutego 2017r. Decyzją tą Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przeliczył ubezpieczonemu podstawę wymiaru emerytury na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, czego zresztą ubezpieczony się domagał we wniosku z dnia 27 stycznia 2017r. Należy zatem uznać, że ZUS w decyzji tej uwzględnił w całości roszczenie odwołującego. Bezprzedmiotowym jest natomiast jego żądanie ustalenia wyższego wwpw, bowiem ustalony przez organ rentowy na poziomie 250,05 % był wystarczający do dokonania przedmiotowego przeliczenia. Z kolei ustalenie nawet o wiele wyższego wskaźnika nie wpłynie na wysokość emerytury odwołującego, bowiem zgodnie z przepisem art. 15, ust. 5 zostanie on ograniczony do 250%.

Wobec powyższego, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku i oddalił odwołanie jako bezprzedmiotowe.

(-) SSO Teresa Kalinka